ISSN 0132-4462.
№ 7 2000
ЛИПЕНЬ

перець

Мал. В. КАПРЕЛЬЯНЦА

Мал. А. АНДРЕЄВА

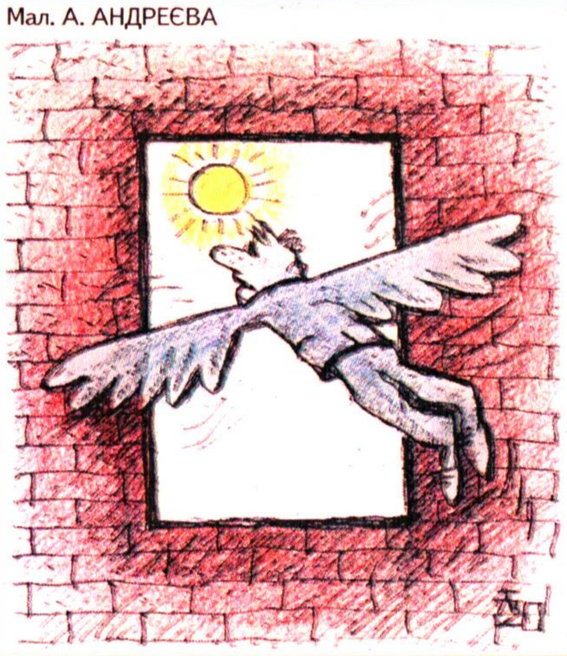

Мал. В. КАПРЕЛЬЯНЦА

Мал. О. МІХНУШЕВА (тема А. Василенка)

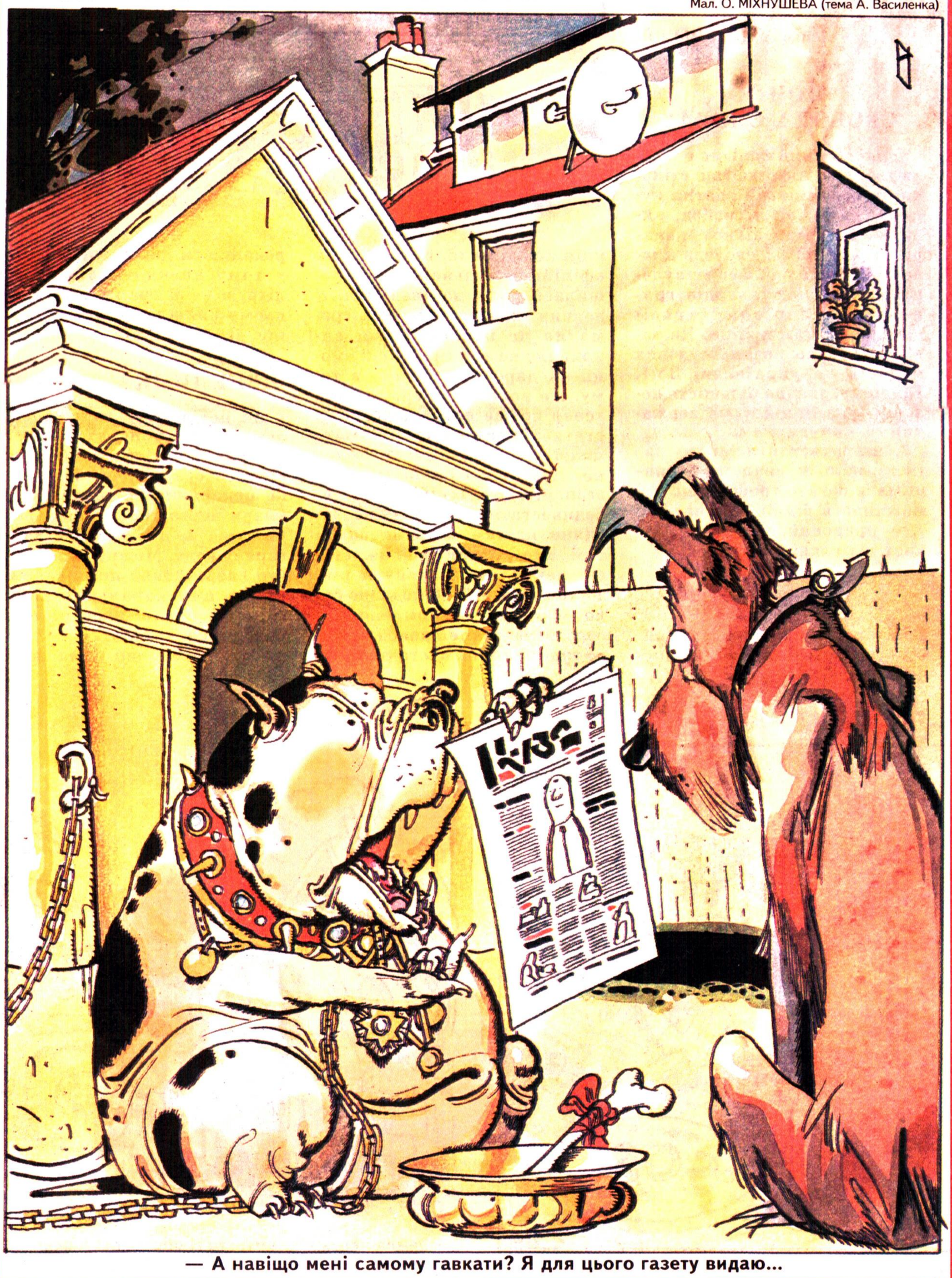

— А навіщо мені самому гавкати? Я для цього газету видаю...

КОНВЕРТОВАНІ НОТАТКИ

✔ *Вибір: між майбутнім і світлим майбутнім.*

✔ *Кланова економіка.*

✔ *Із висновку слідства: «Наведені в характеристиці свідчення про чесність та порядність вважати наклепом».*

✔ *Колективний розум — можливий. Але тільки в розумному колективі.*

✔ *Кредо опозиції: «Якщо народ буде жити краще, він нас не зрозуміє».*

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— Чи немає у вас роботи? Одразу попереджую: п'ю багато і часто прогулюю...

Міні-оповідання

АЛКОГОЛЬ-УБИВЦЯ

— Мій чоловік помер від алкоголізму...

— Але ж він зовсім не пив!

— Так, але пиячив його лікар.

БЕЗПЕЧНЕ ЗНАЙОМСТВО

При знайомстві удав починав із того, що заспокоював свої жертви:

— Не треба мене лякатися, адже у мене зовсім нема зубів...

З ЖИТТЯ УРЯДОВЦЯ

Минулого року він упав із такої посади, що й досі падає.

Володимир КУЗЕМКО.

ПОЧІМ СВОБОДА СЛОВА?

Один відомий політик стверджував, що людина має стільки свобод, скільки здатна купити. А кожна з свобод, виявляється, має цілком конкретну ціну. Так, свобода слова у нас оцінювалась минулого року в 90 мільярдів гривень, що дорівнює трьом держбюджетам країни. На таку суму було подано судових позовів на українські ЗМІ. Причому, значна більшість позовів була ініційована державними чиновниками.

Аби протистояти такому натиску, наші журналісти повинні мати багато грошей, що неможливо в бідній країні. Або ж — правовий, державний захист від свавілля.

ЯК У АНЕКДОТІ

Підбиваючи підсумки фінансового року, податкова інспекція повідомила, що кількість офіційних мільйонерів збільшилась у нас до двадцяти. У деяких не дуже свідомих громадян це повідомлення викликало не зовсім радісні емоції. А даремно! Справа в тому, що вони ж, ці громадяни, тепер краще виглядатимуть у статистичному плані. Навіть якщо їхній фактичний доход не дотягує до рівня малозабезпеченості, їхній доход середньостатистичний саме завдяки нашим мільйонерам і тим, хто до них наближається, неухильно, з року в рік, збільшується. Так, недавно було офіційно повідомлено, що середньомісячний доход нашого громадянина цього року перевалив за двісті гривень. Як у тому анекдоті: він випив літр, я — ні грама, а в середньому вийшло по півлітра на ніс. От погуляли!..

НЕВЕЛИЧКА ДЕТАЛЬ

Як повідомляє наш запорізький кореспондент, місцеві лікарні й дитячі садки залишилися без гарячої води. Таке покарання спіткало ці заклади через те, що вони певний час не платили за газ і гарячу воду. Можна було б довго сперечатися про правомірність цих каральних акцій місцевої влади, якби не одна невеличка деталь.

Річ у тому, що сама ж ця влада і мусила виділяти гроші на оплату комунальних послуг, бо вищеназвані заклади перебувають на місцевому бюджеті. А оскільки кошти не виділялись, то, само собою, і платити лікарням та дитячим садкам не було з чого.

ЧУДОВИЙ СПОСІБ

Наш парламентський кореспондент передає:

Лідер партії «Справедливість над усе» Г. Охреновенко запропонував чудовий спосіб поповнення державного бюджету. Він виступив із законодавчою ініціативою — пробачати хабарників у разі, якщо вони сплачуватимуть із усіх видів хабарів десять процентів податків.

— І бюджет наш розквітне, і державні чиновники, заплативши податки, спатимуть спокійно,— заявив він.

Мал. О. КОХАНА

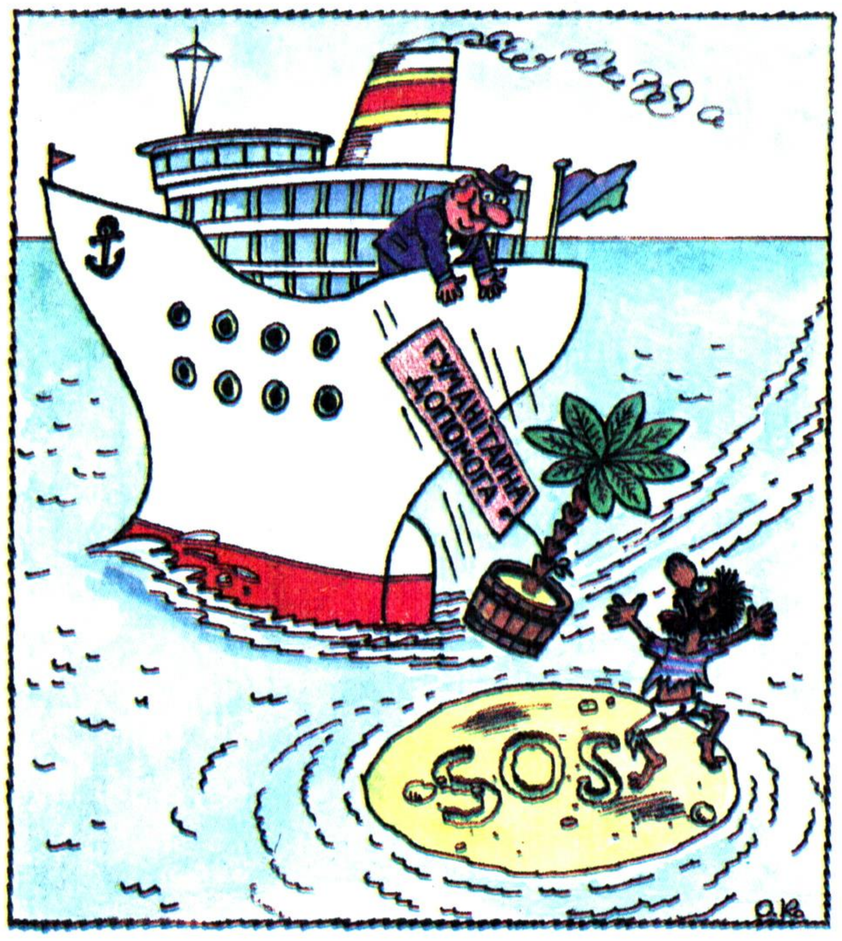

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема А. Василенка)

— Земля належить тому, хто її обробляє! А оскільки у вас немає чим обробляти, то вона моя.

МАЙЖЕ ЗА РЕМБРАНДТОМ

Мал. О. МІХНУШЕВА

— Ось сплатиш податки з усього, що накрав, тоді й заживемо...

Яристойна ПРОФЕСІЯ

ГУМОРЕСКА

За сімейним чаєм Ната випалила:

— А я теє... Ну, те...

У кімнаті нараз стало тихо.

— Що? — тато механічно помішував чай, хоч той уже прохолов.

— Ну, та теє...

— Знову двійку схопила? — здогадалася мама.

— Двійку я ще позавчора. А сьогодні... — помовчала,— заміж виходжу!

Тато продовжував помішувати у склянці, хоч холодний чай перед цим залпом випив. Бабуся зняла короткозорі окуляри і начепила далекозорі. Мама кволо зойкнула:

— Отакі діти! Ти ж на тому тижні вже виходила заміж.

— І що з того заміжжя вийшло?! — забряжчав склянкою тато. — На весь квартал осоромила.

— Та я хіба що,— Ната покопирсала пальцем скатертину. — Такий жених виявився. Два рази на дискотеку зводив і... і все. Грошей не постачило.

— А позаминулого тижня?.. — тихо вставила мама.

— Ет,— Ната надула малинові губки. — Той лише на вигляд пристойний, а насправді — учитель математики. Півроку, як зарплатні не отримує.

— А цей, новий? — строго допитувалася мама.

— Цей? — О, цей, гм... Приватний туалет має! — зронила Ната. На роботу і з роботи на «Мерседесі» їздить.

Знову запала тиша.

— У якому туалеті... при ділі? — наводив довідки тато. — В тому, що біля міського парку, чи в тому, що на вокзалі?

— Вибирала б я того, що біля парку. Звісно ж, на вокзалі.

Сімейство приступилося до чаювання.

— Дяка Богові.— мовила мама, — цього разу у чоловіка хоч пристойна професія...

Іван КИДРУК.

м. Рівне.

ПЕКЛА НЕ БУДЕ

— Це ж уже на носі, куме,
Двадцять перший вік.
Кажуть, пекло в Україні
Буде через рік.
— Яке пекло!? Ті базіки
Зовсім без ума:
В нас ні палива для пекла,
Ні смоли нема;
А ті кадри, що трудились
Біля казанів,
Нині, куме, рай будують
Для своїх панів.

ВЕЧІРНЯ ШКОЛА БІЗНЕСУ

— Чого ми пізно так
Прийшли до магазину?
— Бо вдень, ти ж бачив сам,
Я зайнятий був, сину.
— А як без продавця
Ми будем купувати?
— Ти менше говори!
Пиляй скоріше грати.

Олексій БОЙКО.

с. Пиків на Вінничині.

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема А. Василенка)

— Не дивуйтеся: небіжчик начальником у нього був. І так йому допікав...

Мал. Г. МАЙОРЕНКА

Чернівецьке радіо відповідає

— Що робити, аби повезло влітку?

— *Готувати віз узимку.*

❄

— Яка різниця між водіями: французом, німцем, українцем, росіянином...?

— *Німець стає перед світлофором, француз зупиняється біля кожної спідниці, росіянин гальмує біля кожної забігайлівки, українець — ні перед жодним шлагбаумом...*

— Яка різниця між українцем і грузином?

— *Українцеві море по коліна, грузинові — по кинжал.*

Флоріан БОДНАР.

Мал. В. СИМИНОГИ

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

БАКАЛАВР — власник бакалійної лавки.
ЖУРАВЕЛЬ — член журі.
КУРАТОР — працівник птахофабрики.
ОПЕРАТОР — артист оперного театру.
САМІТ — самотня людина.
ГОЛЬФИ — гравці в гольф.
ГОПКОМПАНІЯ — компанія, в якій танцюють переважно гопак.
ГОРЛОПАН — пан із сильним голосом.
ВАТАГА — трудовий колектив відкритого акціонерного товариства (ВАТ).

Феодосій ЛУЗАН. **Борис РЕВЧУН.**

Мал. О. ЖИТНІКОВА

СПІВАНКИ

Я у вузі сина вчу,
І плачу, плачу, плачу.
Як дотягне до диплома,
Що то матиму я дома?

* * *

Вже над прірвою стою
Й думу думаю свою:
— Що мені робити тут? —
Дай, державо, парашут.

* * *

Колорада кроплю густо,
Посипаю навіть дустом.
Помирать не хоче, ні.
От здоров'я те б мені!

* * *

Беремо ми транші там,
А боргів не лічим.
От коли б із них хтось нам
Й розуму позичив.

Леонід КУЛІШ-ЗІНЬКІВ.

с. Кричильськ,
Рівненської області.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

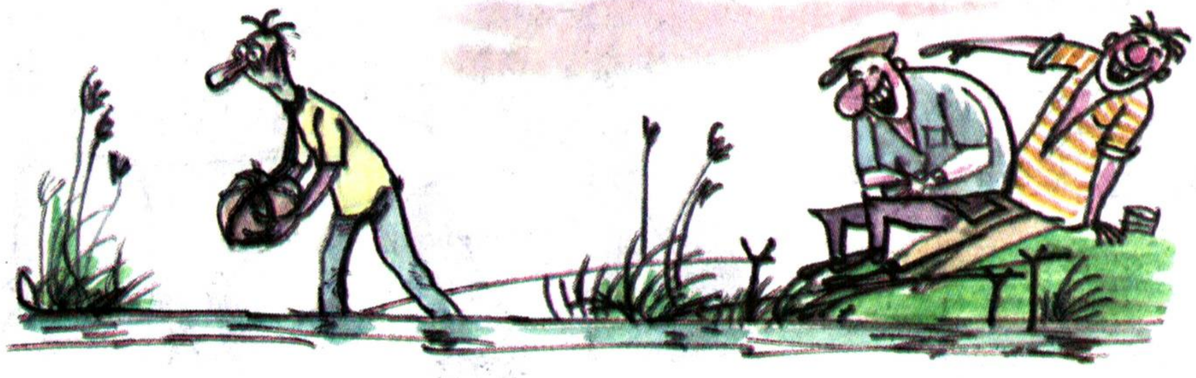

— Грицько, мабуть, років двадцять на нашій річці не був...
Тут уже давно жабі по коліна...

Друже Перче!

Дехто вже сьогодні пропонує перейти повністю на платну вищу освіту. Мовляв, така система існує майже в усьому світі.

Але це твердження помилкове. У багатьох країнах вона якраз безплатна. А там, де платна, кожен може взяти кредит для навчання. Навіть, якщо батьки одержують пристойну зарплату, а не таку, як більшість українців. У нас же сьогодні на всю країну пропонується 250 таких кредитів. Якщо їх «чесно» розподілити, то не виходить навіть по одному кредиту на район.

О. СОКИРЧЕНКО.

м. Донецьк

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема А. Василенка)

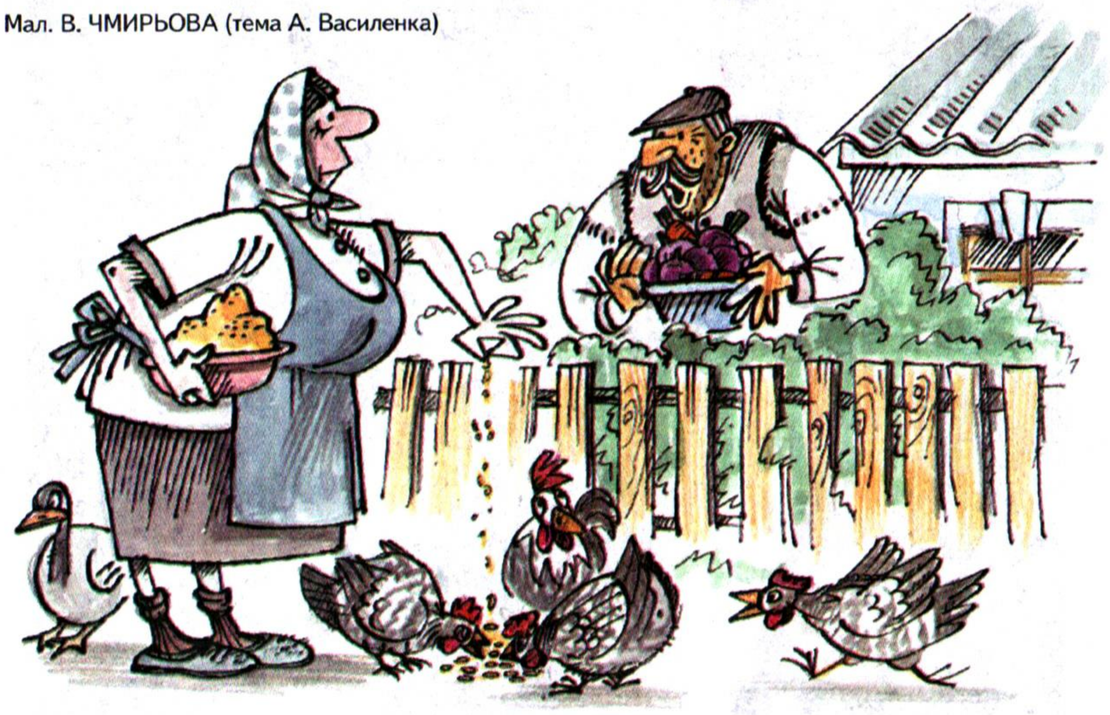

— Сусідко, а чи не здійснить нам бартерну операцію?
Я вам бурячків і моркви дам, а ви мені — з десяток яєчок...

ІРОНІЗМИ

❄ ***Наша економіка масштабна, коли вона в тіні.***

Григорій ШВЕД.

❄ ***Ті, що мілко плавають, як правило, хлюпаються поблизу начальницьких берегів.***

Борис СЛЮСАР.

❄ ***Чим довше живеш, тим більше переконуєшься, що життя нема.***

❄ ***Скільки було непереможних, і де вони?***

❄ ***Все добре, що можна обійти десятою дорогою!***

Олександр ПЕРЛЮК.

❄ ***Головне, щоб уряд піклувався не тільки про збільшення доходної частини держбюджету, а й про те, щоб вона доходила до народу.***

Юрій САВЧУК.

НА ВИКОНАННІ

СІЧНІ 1995 року у Львові вбили якогось Ф. Взагалі-то він мав прізвище і його встановили, але, йдучи у фарватері виконання нинішніх приписів правопорядку, назвемо його просто Ф.— так якось краще, мовляв, убили не чоловіка, а букву. Отож, прикінчили Ф., і Франківська райпрокуратура порушила кримінальну справу, яка виявилась чи то не по зубах тамтешнім пінкертонам, чи просто дохлою, що передбачає і перший варіант. Розслідував її слідчий В. Павлик. Цілий рік він зрошував потом папери, а вбивця не ловився. Але ось хтось із служивих районної Ф. (Феміди) набрів на тунель. І, як часом буває, десь там у ньому блимнуло світло.

Якщо перекласти з бойового сленгу борців із криміналом, вийде така штукенція. 14 березня 1996 року до прокуратури надійшла заява п. М., який зголосився допомогти слідству. Щоправда, такого пана у Львові за вказаною адресою взагалі нема й не було. Зрозуміло, позаяк це встановлений факт, він заяви і не писав. Але так виглядає правда, а в прокуратурі М. існує, на нього посилаються, буцім він вказав на С., котрий і порішив, якщо ви не забули, Ф.

Щиро кажучи, фахівці вважають, що листа написали собі самі франківські прокурори. Але я не фахівець, а тому просто дивуюся з тієї прокурорської медитації. А от С. існує, живе за вказаною (прокуратурою?) для прокуратури адресою. У день дурнів (маю на увазі 1 квітня) в помешканні С. слідство зробило трус. Наслідок обшуку — знайдено господаря і доставлено в райпрокуратуру. І ось тут слідчий Павлик і заступник райпрокурора Василь Квак сказали бідному чолов'язі, який ховається за цією буквою, що сяде він за грати, сяде надовго, бо не можуть сидіти мало вбивці. С. на очах змарнів і попросив води.

Але й тут замерехтіло щось у прокурорському тунелі. Пан Квак прикинувся лагідним душелюбом і сказав, що долю можна поправити одною тисячою «зелених». Переляканий С., який із життєвої

практики знав, що істина завжди глаголить з писка людей силових відомств, уже завтра стукав у двері з баксами. Але Квак і Павлик зажадали, аби С. приніс ще дві тисячі, а інакше... у нього у квартирі знайдуть гільзи від автомата, з якого розстріляли Ф. С. зібрати таку суму не зміг і був зачинений в ізоляторі тимчасового утримання.

Але що це ми про Квака та про Павлика. Ніби у прокуратурі більше ніхто не служить. Тим часом там старшим слідчим трудився Віталій Петлюк. Хтозна, може, у них там відбувалися ранкові планірки з обміну досвідом, але Петлюк діяв точно так, як колеги. Якось цей пан викликав якогось І. і повідомив йому, що той помічений у згвалтуванні. Але справу можна залатвити за 10 тисяч баксів. Зрозуміло, дістати такі долари важче, ніж згвалтувати цілий під'їзд, і статевий гангстер прийшов завтра без грошей. Але його дружина вирішила порятувати свого чоловіка за 3 тисячі — до такої суми їй вдалося збити первинну ціну Петлюка.

Мал. Г. МАЙОРЕНКА

ОПИСКИ САМОПИСКИ

МІЖБАНКІВСЬКІ ЗВ'ЯЗКИ.
ШТУРМБАНДФЮРЕР.
МОЛОДШИЙ ЗРАДНИК ЮСТИЦІЇ.
ЮРИССПРУТЕНЦІЯ.
ВАЛЮТОРИЗМ.
БЕЗВИГІДЬ.
ПОВАЖНА ПИЦЯ.

Леонід ЗАБАРА.

Мал. О. КОХАНА

ДІАЛОГИ

ПРИСКІПЛИВО

— Сьогодні автоінспектори зупинили мене і щось занадто вже прискіпливо перевіряли все.

— А що тут дивного? Їм же три місяці вже не видавали зарплати.

•

СТАЛО ПОГАНО

— Коли чоловік побачив мою нову сукню, йому стало погано.

— Що? Така гарна сукня?

— Та ні. Він подумав, скільки вона коштує.

Микола ГЕРАСИМЕНКО.

•

ДИСЕРТАБЕЛЬНА ІДЕЯ

— От ти, вчений, скажи, чому так: «Кандидат у депутати», «кандидат у лауреати», «у женихи», «у зяті» тобто, у «що?» І в цей же час — «кандидат наук», «чого», тобто.

— О, це ж готова тема для докторської!

•

ЮВІЛЕЙНЕ

— Ганю, ви назавтра нічого не плануйте. О третій ми чекаємо вас у себе дома.

— А з якої нагоди?

— Та п'ятдесят років, як я живу разом із цим придурком.

Микола ЛЕВ.

•

СУЧАСНА ШКОЛА

— Та-ак, домашнє завдання: Савчук — «два», Петрецький — «чотири», Чубенко — «три»...

— Володимире Петровичу, це в баксах, чи в гривнях?

•

ГНАНИЙ

— А наш Петро — як той самогон...

— Такий міцний?

— Нє, з усього його гонять: і з трактора, і з ферми, і з сіна, і з буряків, і з городини, і з садовини — завжди він під градусом.

Флоріан БОДНАР.

Малюнки Сергія ФЕДЬКА

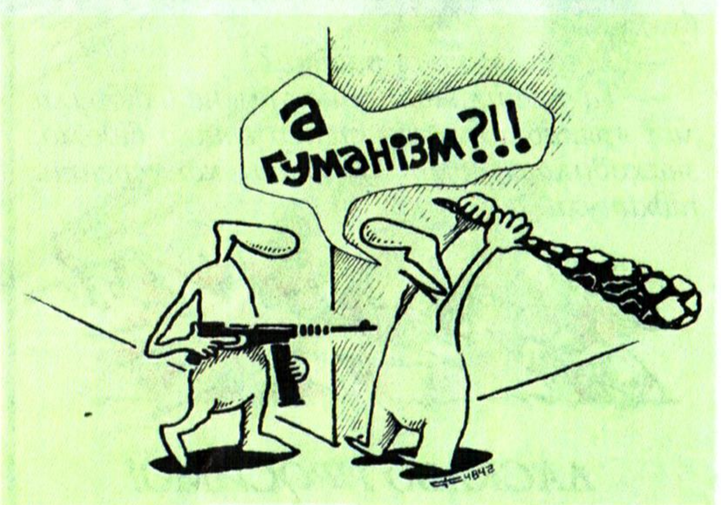

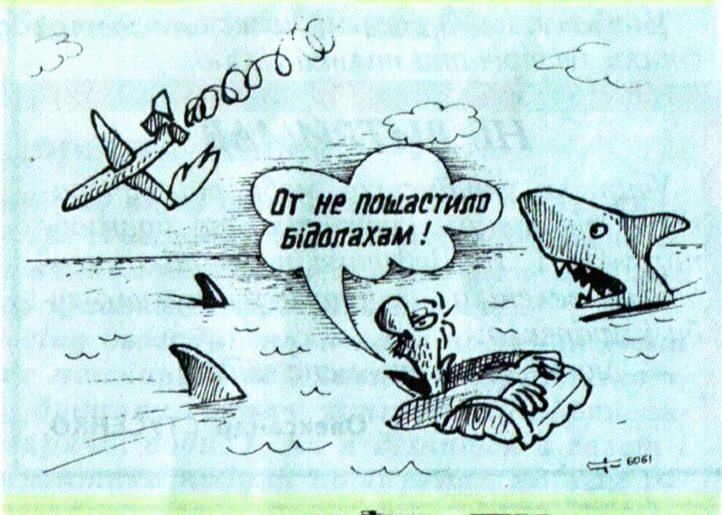

ПІДСТАВА

Швидкий жіночий розум навіть підказав їй платити по половині — спочатку за те, щоб випустили І., а потім за те, що його вже випустили.

І таки випустили. Але водночас прокуратура оголосила його розшук, про який той не відав і тому не ховався. Але за два роки статевого розбійника таки посадили, з чого він і досі дивується.

Були ще фантастичніші справи у царині згвалтувань. Та не будемо їх описувати. Скажемо лишень, що впродовж «щасливого» на хабарі року у Франківській райпрокуратурі по десяти «гвалтівних» справах не було пред'явлено жодного обвинувачення. Думайте самі, чого б то? Варіанти є різні: жінці здалося, що її згвалтували, а насправді це була обопільна любов; чоловік має довідку, що не годиться для племінної роботи; дівчина вважала, що її знеславив сусід Іван, а насправді було темно і негідник говорив ламаною українською. Значить, не Іван. Бо Іван взагалі-то німий... І таке інше.

Коротше, СБУ, до якої звернулися громадяни, впіймала на гарячому і Квака і Петлюка. Павлик, щоправда, втік до Америки — хтось попередив, що будуть брати. А тих двох судили. Але чомусь у Луцьку. Щоб не завдавати львівській Феміді моральних збитків? Щоб не тиснули на суд чи, може на підсудних? Зрештою, є багато запитань на кшталт того, яким закінчувались критичні публікації у 40—50-х роках. «Куди дивиться прокуратура?» Справді — куди?

І ще одне запитання. Німе. Кваку дали у Луцьку шість років ув'язнення у ВТК посиленого режиму. І присутні вважали, що замало. А Верховний Суд після його касації пом'якшив вирок. Якщо десь зустрінете його, не дивуйтесь — він не втік з тюрми, підкопавши мура чи пролізши через вигрібну яму. Він уже на волі на законних підставах!

Володимир ПАЛЬЦУН.

Луцьк—Львів.

СПОНСОР ЗАЯЧИХ АНЕКДОТІВ"

Вечірня казка для дорослих

У зайця Косяя Косяйовича Губошльопа не було підприємницької жилки. Та звідки б вона у нього й взялася, як він усеньке життя працював масовиком-розважайлом у заячих піонертаборах. І коли Казоковий Ліс капіталізувався, піонертабори ліквідувалися, заєць лишився без роботи. Тинявся-тинявся, дійшло навіть до того, що збирав капустяні листки і недогризки моркви у баках для сміття. А тоді зустрів якось знайому лисичку Рудану Путанчук, яка працювала на казково-лісовому телебаченні — вела авторську програму «Маленькі хитрощі».

— Слухай, Косяй! — сказала вона йому. — А чому б тобі не піти до нас на телебачення? Ти ж такий штукар, вигадник! Закрути авторську програму — хоча б «Заячі анекдоти», наприклад. Зараз це так модно. Тільки, звичайно, треба спонсора підшукати. Без спонсора і не потикайся.

— А де ж того спонсора знайти?

— Серед крутих, звичайно, серед олігархів лісових. Якщо програма буде веселенька, популярна, вони клюнуть. Це ж для них реклама. Але доведеться у програмі щоразу про спонсора гарні слова говорити. І, нічого не вдієш, навіть лизнути доведеться.

— Як лизнути? — не зрозумівши, вирячився заяць.

— Ну, ти, заєць, козел, а не заєць! Не знаєш, як лижуть. Язиком!

Почав заєць шукати спонсора. Серед крутих лісових олігархів. А хто у Казковому Лісі крутий? Авжеж не ховрашки і тушканчики.

Вовк Вольф Вольфович Сіромаха відмовився одразу:

— Знаю я твої заячі анекдоти! З вовків сміятимешся, зараза! Йди геть!

І Ведмідь відмовився, і Шакал, і Гієна... А от крокодил Алігатор Степанович Плазун-Водяний зацікавився:

— Інтересно! Я гумор люблю. Га-га-га! — вищирив він свою багатозубу пащеку. — Давай закручуй «заячі анекдоти».Спонсорую!

На радощах заєць і не подумав, кого лизати доведеться, побіг мерщій сценарій писати...

Ловка вийшла програма. Навіть телеоператори борсуки животи надривали, накручуючи.

Аж от дійшло до сердечної подяки дорогому спонсорові, без якого програма не побачила б ефіру. Щастя йому і здоров'я, успіхів і добра! Розігнався заєць лизнути, і раптом — шпичаки гострющі! Ви ж бачили крокодилів! Та відступати пізно. Весь заячий язик на суцільну рану перетворився. Таким язиком анекдотів не набалакаєш. Довелося зайцеві закрити свою авторську програму. Знову без роботи сидить, у баках для сміття недогризки шукає.

На добраніч, дорогі читачі дяді й читачки тьоті! Як шукатимете спонсора, гарненько все зарані продумайте! Дякуйте-дякуйте, але гідності не втрачайте!

Всеволод НЕСТАЙКО.

ВРЯТУВАЛИ

— Пане директоре, у вас такий чудовий настрій!

— Атож. Вчора мене грабонули у провулку.

— А чого ж тут радіти?!

— Та у дипломаті, що у мене відібрали мої «рятівники», як тепер стало відомо, знаходилася бомба. Мабуть, конкуренти підкинули.

ЛАСКАВО ПРОСИМО!

У зв'язку з неврожаєм, почесних гостей стали зустрічати тільки сіллю.

НЕ ВИТРИМАВ

Учитель української мови та літератури пік таким суржиком, що бронзове погруддя Т. Г. Шевченка полотніло, червоніло, зеленіло... А потім розтулило губи і прорекло:

— Люди! Винесіть мене звідси!..

Олександр СТУСЕНКО.

Мал. В. АДАМОВИЧА

Мал. В. ПОПОВА

ДРУЖЕ ПЕРЧЕ!

Хоч, як сьогодні кажуть, я і пересічний громадянин, але з великим інтересом стежу за формуванням нашого державного бюджету. Як тільки урядовці кажуть, що він у порядку, так мій сімейний бюджет тріщить по швах. Це значить, що латають чергові бюджетні діри за рахунок наших сімейних бюджетів. Не можуть навести порядку в енергетиці — і підвищують ціни на газ і електрику. Довели народ до того, що велика частина населення за квартири платити не може, а тепер втричі квартплату підвищують.

Після останніх стрибків цін у моєму особистому бюджеті взагалі кінці з кінцями не сходяться. І тут же я оце почув по телебаченню, що нарешті держава таки має бездефіцитний бюджет.

Д. ОСТРОВЕРХИЙ.

Житомирська область.

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема А. Василенка)

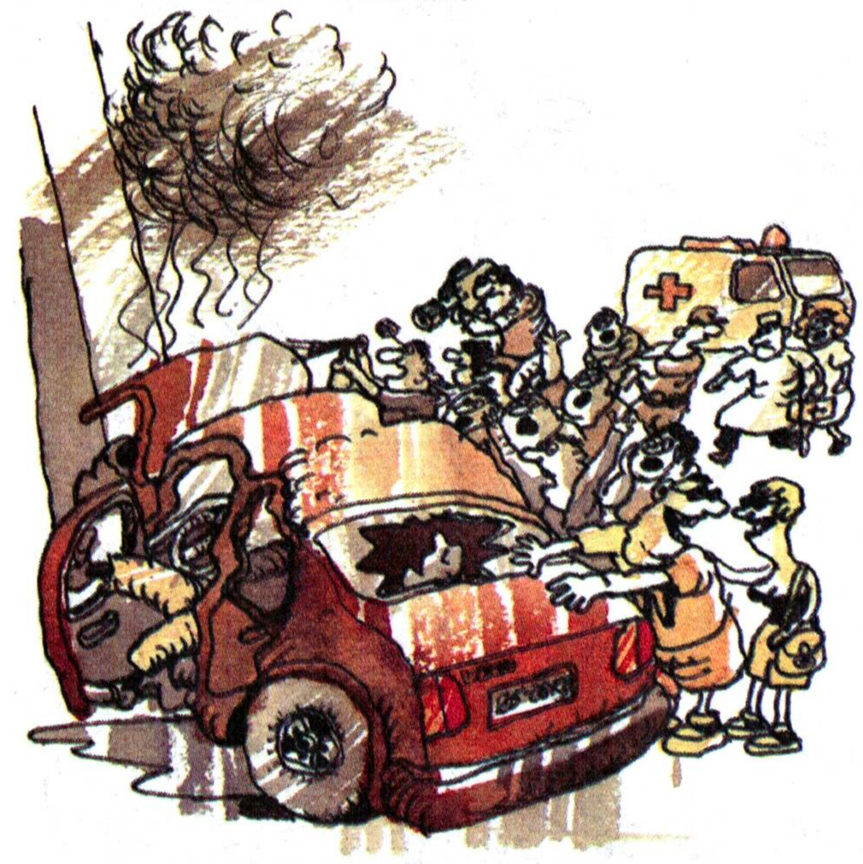

— Я давно мрію про таку імпортну машину.

Сатиричні мініатюри

ВИРУЧИЛА

Виделка до Вареника:
— Щоб відвести біду,
Давайте Вас в сметану покладу.

ВЕСЬ — У МЕНЕ

— Ну й синуля! — батько каже,—
— Всі мої замашки:
Не вговориш його їсти,
Як немає пляшки.

Анатолій КУРГАНСЬКИЙ.

м. Кіровоград.

* * *

ДВА БОКИ МЕДАЛІ

На диво працівник поганий,
А підлабузник — бездоганний.

ЗАТУМАНЕНИЙ ВАЛЮТОЮ

Він мірку знає лиш єдину:
Крізь долар зирить на людину.

Дмитро СОЛОДКИЙ.

Мал. В. ШИРЯЄВА

Кримінальні сюжети

СТО Й ОДНА

Якби в ерудитів запитали, що ми імпортуємо з США, вони б у довгому списку товарів і продуктів ніколи б не вказали спирту. Його, слава Богу, і у нас вистачає! Тому, коли митники у Краснoперекопську виявили такий вантаж, то дуже здивувались. Проте їм довелося дивуватися ще більше, коли вони прочитали адресу одержувача. Виявляється, сто одна бочка спирту адресувалася... дитячому санаторію «Артек».

Невже, подумали митники, до дитячого раціону почали включати спиртові напої? А може, педагогів у такий спосіб хочуть підтримати? Прирівняли обстановку в таборі до бойової й видають бідолахам «фронтові» сто грамів?

Та перевірка підтвердила, що все набагато простіше. Спирт виявився звичайною контрабандою.

Л. КУХАРЧУК.

Крим.

НАГОРОДИ — ОПТОМ

Пенсіонер Антон Данилович Співак живе в невеличкому будиночку на околиці Херсона. Живе дуже скромно, хоч пенсія його трохи більша, ніж у сусідів-пенсіонерів. Бо Антон Данилович — ветеран війни, учасник бойових дій.

І коли якось ввечері до його хати ввірвалися двоє в масках і стали, погрожуючи ножем, вимагати гроші, він їм чесно сказав:

— Немає їх у мене.

— Тоді, діду, гони нагороди! — наказала одна з масок.

Нагород у Співака було чимало. На свята надягав, так аж на піджаку не вміщалися.

— Ви, що, хлопці, жартуєте? — не повірив пенсіонер.

Один із хлопців одразу ж довів, що жартами тут і не пахне, врізавши діда кулаком у вухо.

Цей аргумент переконав Антона Даниловича. Він поліз до шухлядки, витягнув звідти свої ордени-медалі. І — пістолет.

— Хоч я і старий, — попередив він, — а не промахнусь!

І повів злодіїв до міліції, яка містилася за два квартали від нього.

Дорогою один втік, а другого таки привів і здав прямо в руки чергового.

Яким же було здивування діда, коли в злодієві він пізнав сина свого покійного приятеля. Ніде не працюючий Василь Ригун вирівшив разом із своїм знайомим Віктором Топчієм, що був затриманий наступного ж дня, ось у такий спосіб розжитися грішми. І покупця заздалегідь знайшли, який зголосився купити всі нагороди оптом — за чотириста гривень.

Що ж до кавалера бойових нагород, то його героїчний вчинок, як мінімум, тягне ще на один орден. Тим більше, якщо врахувати, що пістолет його, який зберігся з часів війни, давно не стріляв, а був просто бутафорією.

Д. ГАРМАТЬКО.

м. Херсон.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— Та кинь ти свою лікарську звичку перед кожною операцією мити руки!

Мал. Е. ЛІЩЕНКА

Мал. Г. МАЙОРЕНКА

А БУДЕ — МОЄ

Недавно один народний депутат заявив із трибуни, що все державне у нас давно розкрадено. Якби цей парламентарій познайомився ближче з господарством управління «Полтававодгосп», він би взяв свої слова назад. Бо в цьому господарстві, виявляється, ще є що красти.

Наприклад, недавно тут недорахувалися п'ятдесяти дощувалок. Інші ж, хоч і залишаються на балансі управління, сотнями розукомплектовані й розкурочені.

А що стосується зрошувальної системи господарства, так вона зменшується буквально на очах. Враховуючи сьогоднішній попит на кольоровий брухт, дванадцятиметрові алюмінієві труби поливної системи зникають прямо з поля.

Так, один мешканець Кременчука спромігся вкрасти з приміського господарства аж сімнадцять таких труб відразу...

Отже, не правий депутат. Іще є що красти в нашому так званому державному секторі! А оскільки з дитинства деяких із нас привчали до думки, що держава — це ми, то й поспішають крадії діяти за принципом: було державне, а буде моє! Тим більше, що те державне, можна сказати, сьогодні нічийне, бо майже не охороняється.

Т. ГОРОШЕНКО.

Полтавська область.

МОВ КОРОВА ЯЗИКОМ

Велика бочка з пивом, що стояла у центрі міста Сарни і біля якої завжди товпилися любителі цього продукту, одного чудового дня зникла. Прийшли місцеві жителі попити свіжого, щойно завезеного з рівненського пивзаводу, напою, а бочку мов корова язиком злизала. На місці зниклої бочки бігав приголомшений продавець і репетував:

— Ой людоньки, що ж це робиться! Вже пиво цистернами крадуть!

Міліція збилася з ніг, шукаючи крадіїв, які за одним махом поцупили близько тонни пива.

В. ТАРАН.

Рівненська область.

Мал. Л. ТЕЛЯТНИКОВА

— Знову частина наших грошей пішла в державну кишеню...

ЩО ЧИТАЮТЬ ЗЛОДІЇ?

Соціологи почали бити на сполох, що останнім часом різко поменшав інтерес наших громадян до книг. Мовляв, сьогодні, крім телебачення, нічого їх не цікавить. Помиляються соціологи! Принаймні, події, що відбулися нещодавно в Чернівцях, спростовують їхнє твердження.

А в Чернівцях несподівано великий інтерес до книгочитання почали виявляти... злодії. Як відомо, ця категорія громадян цікавиться передусім важно тим, що користується попитом. От і почали вони цікавитися книгами.

Цікавість привели їх до Першотравневої бібліотеки, яку вони спробували пограбувати. І хоч спроба ця виявилась невдалою, якісь перехожі завадили, злодії вирішили будь-що прилучитися до книгочитання.

Скориставшись тим, що в обласній бібліотеці за несплату боргів було відключено сигналізацію, вони вночі відвідали її читальні зали і книгосховище. Взяли літературу, яка найбільше відповідає їхнім смакам. Заодно прихопили з собою і трохи комп'ютерної техніки.

Тепер міліція шукає грабіжників, а бібліотекарі складають списки вкрадених книг, з яких можна буде судити про літературні смаки крадіїв.

А. ЗОЗУЛЯСТА.

м. Чернівці.

Хочемо попередити читачів: схожість героїв комікса з деякими відомими особами чисто випадкова. За дії персонажів редакція та автор не відповідають.

Продовження. Початок у «Перці» № 3.

Острів скарбів

Варіації на сучасні теми.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

77

78

79

80

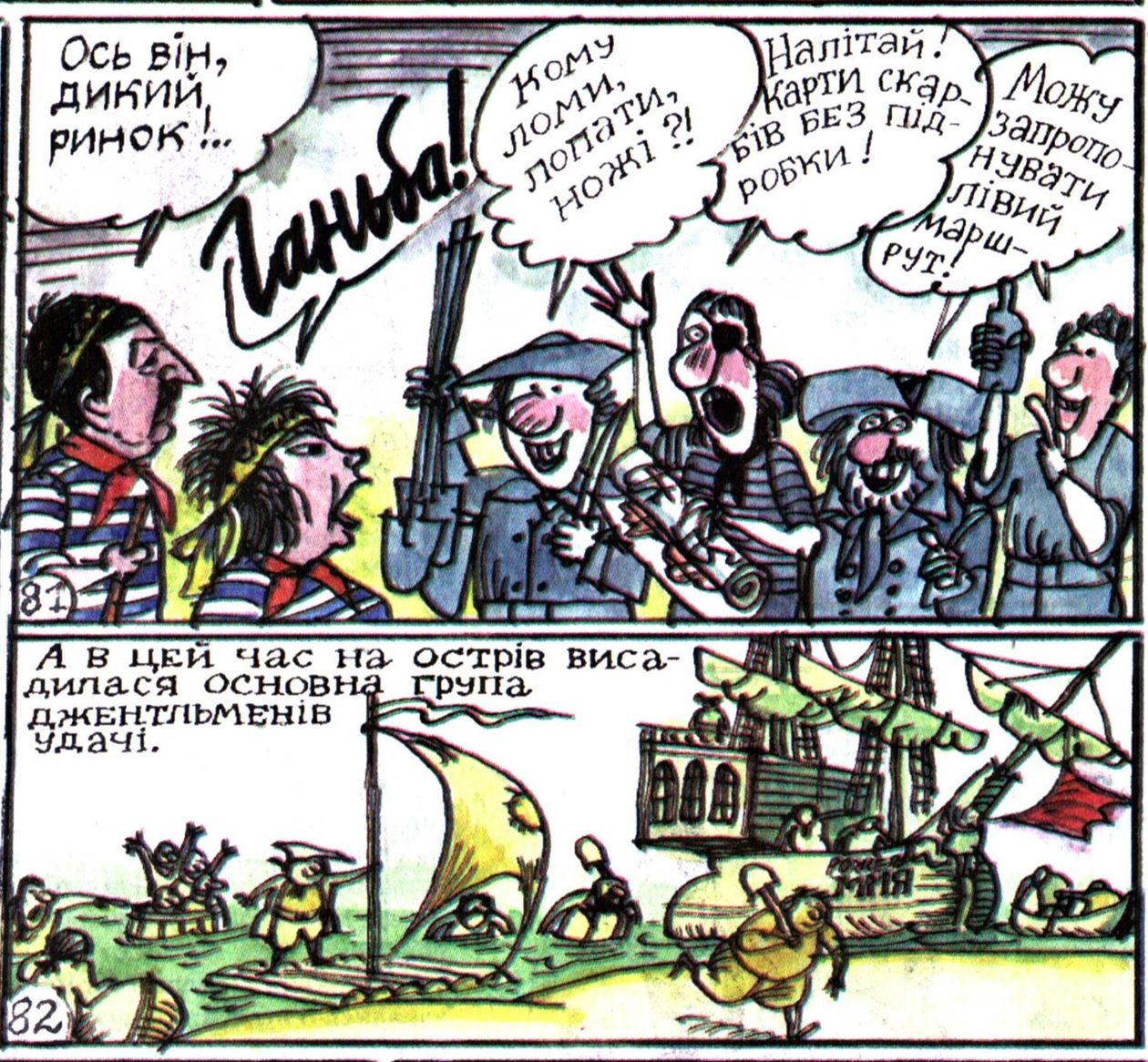

81

82

83

84

86

85

Вибирайте!

87

Доведу до СКАРБІВ ПРАЩУРІВ.

До ЗОЛОТА ПОЛУБОТКА!

Знаю, де скарби партії! Віддам за половину.

Ні, нам це не підходить! Це не солідно! Давайте інший маршрут!

88

Та... Є у нас ще один. Але провідник уже пенсіонер і трохи склеротик...

Ну, що, хлопці, пішли? А звуть мене Сусаненко...

Маршрут: „Засіки Батьківщини“

89

Щось його прізвище мені нагадує...

Треба за ним слідкувати.

90

Шлях був важкий.

А-А-А-А!!!

91

Пройдемо ось цю перешкоду. А там легше буде.

БОЛОТО ЕКОНОМІЧНЕ

92

Йо-хо-хо! Та ще й пляшка пива!

Добре „любителям пива“! Хильнули, і болото по коліна!

95

Куди ти нас завів?!.

Іншої дороги немає!

93

Допоможи, друже!

Тамбовський вовк тобі друг!

РУХ-1

РУХ-2

94

Сміливіше, лицарю! Якщо поділишся зі мною „зеленими“, то виведу тебе з болота!

96

До речі, а де ж Сусаненко?

Провідник утік!

Він у мене й спочатку викликав підозру. За час походу я зібрав на дідугана солідний компромат. Шкода, утік!

Продовження буде!

97

Ваша думка?

— Товаришу!.. Пане!.. Можна вас на хвилинку?

— Це ви до мене? Ну?

— Будьмо знайомі! Я представник агенції з вивчення громадської думки. Не проти, якщо я поставлю вам кілька запитань?

— Прошу!

— Ваш вік, освіта.

— Та за півста вже. Освіта вища.

— Працюєте?

— Де там! Півроку вже у відпустці за власний кошт. Зате тепер стільки вільного часу!..

— То ви ж без зарплати?

— Звісно. За що ж платити, якщо я не працюю?

— Як же сім'я?

— Так у мене ж її нема. Жінка з дочкою пішли, слава Богу.

— Чому «слава Богу»?

— У квартирі вільніше стало. Й менше клопотів.

— До речі, як ви ставитеся до підвищення цін на житло та комунальні послуги?

— Правильно!

— Хм... Скажіть, а ви стежите за роботою парламенту?

— Чийого?

— Та нашого ж. Яке враження від діяльності депутатів?

— Нормальне. Чубляться за благо народу.

— А уряд?

— І уряд.

— І...?

— І він теж.

— То, виходить, ви своїм буттям цілком вдоволені?

— А чому — ні?

— Ну от, приміром, гарячої води нема...

— А я хитрий — цілу ванну заготував, ще з зими.

— Електрику відключили...

— Ну то й що? Холодильник у мене давно зіпсувався, а ліфт... Звожуся на своє горище пішки. Це корисніше для здоров'я.

— А, до речі, як воно у вас?

— Тьху-тьху, все гаразд. Оце обстеження пройшов — ось довідка.

— Можна глянути?.. Та-к... «Психдиспансер такий-то... Діагноз: сталий розлад психіки — полягає у неадекватному сприйнятті дійсності. Небезпеки для оточення і суспільства не являє».

Савелій ЦИПІН.

Мал. Г. МАЙОРЕНКА

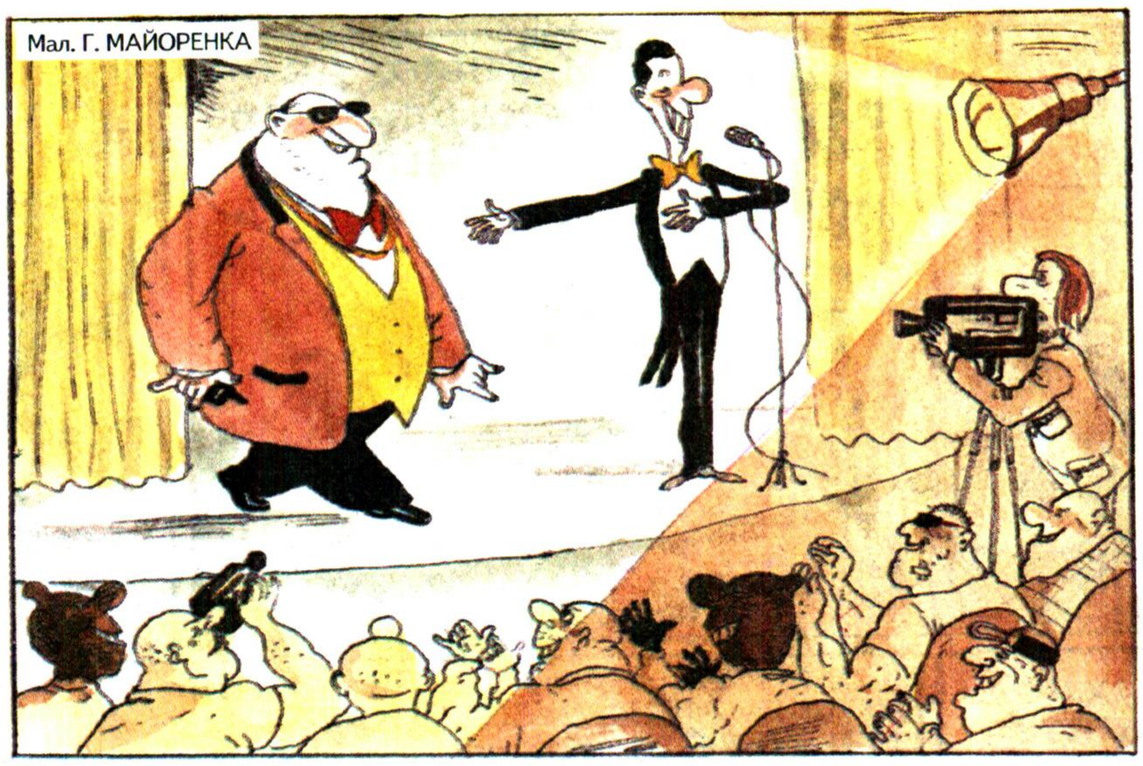

— На жаль, відомий композитор Крутий взяти участь у нашому концерті не зміг, тому виступить наш не менш крутий братан...

Мал. В. КАПРЕЛЬЯНЦА

Народні усмішки

СІМЕЙНИЙ БЮДЖЕТ

Приходить п'яний чоловік додому і з порога кричить жінці:

— Маріє, із завтрашнього дня наш сімейний бюджет поповниться.

— Що, зарплату підвищили? — зраділа жінка.

— Та яку там зарплату, жди. Мені щойно в під'їзді вибили три останні зуби — тепер зубна паста мені вже буде не потрібна.

ЛОГІКА

— У вас діти не схожі один на одного. Мабуть, від різних чоловіків?

— Діти, може, й різні, а от чоловіки всі однакові.

Почув і записав Юрій САВЧУК.

ПРИЧИНА

— Чого це ти, Марійко, з синцями під очима ходиш? — питає подругу Ніна.

— А що, хіба в мене вже чоловіка нема?

Почув і записав Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ.

АРГУМЕНТ

Покупець до продавця:

— Ваша гиря важить менше кілограма.

— А я вам гирі не продаю, а цукор.

З ЧОГО?

Запросив Микола свого сусіда до хати, поставив на стіл трьохлітрову банку самогонки, поклав дві цибулини і огірок, налив дві склянки та й каже:

— Вип'ємо до дна.

— Перепрошую, із склянки чи з банки?

НА СПИНІ

Жінка до чоловіка:

— Де напився?

— У буфеті.

— Скільки пропив?

— Не знаю.

— А чого це у тебе на спині написано, щоб ти завтра приніс п'ять гривень?

— То буфетниця написала, щоб я не забув.

ВИГІДНІШЕ

— Твій синок закінчив школу?

— Три роки тому.

— Навчається в інституті?

— Ні.

— А чому?

— Тепер вигідніше купити диплом, ніж платити за вступ і п'ять років за екзамени та заліки.

ЩОБ ГУСТІША БУЛА

— Петрику, а чому ти у слові сметана поставив двоє «н».

— Щоб густіша була.

Почув і записав Іван МАРТИШКО.

Мал. О. МІХНУШЕВА (тема А. Василенка)

— Я вимагаю справедливості: бідні нехай вчаться окремо!

ВИХОВНИЙ МОМЕНТ

ГУМОРЕСКА

Огрядна постать Семена Михайловича, класного керівника 8-Г класу, з'явилася в коридорі саме в той момент, коли якийсь хлопчина несанкціоновано трудився над написом прямо на стіні.

Перша ідея Семена Михайловича не відзначалася ні свіжістю, ні педагогічним підходом: схопити негідника за вухо. «А де ж тактовність, виховний момент?» — вчасно схаменувся учитель і, наблизившись до «осередку творчості», легенько поклав руку на плече учня.

— Що ж це ти з помилками пишеш, чи то, пак, шкрябаєш? — прихильно запитав він.

Цвях у руці хлопчини застиг і він боязко глянув знизу на величезного дядька.

— Ось ти написав: «Пампушка ти гадина і дуринь». — По-перше, слово «Пампушка» треба вжити в окличній формі — «Пампушко», бо ти звертаєшся до цієї... гм... особи. По-друге, після звертання ставиться кома або знак оклику. І, по-третє, «дурень» пишеться через «е».

Малий нахнюпився і пробурмотів:

— А ми цього ще не проходили, я лише в другому класі навчаюся.

— Навіщо ж ти тоді пишеш, та ще й на стіні цвяхом? — почав підбиратись до педагогічних висот Семен Михайлович.

— Сашко Гикавка сказав. З восьмого класу. Тридцять копійок пообіцяв.

— Гикавка? — насторожився вчитель. — З мого класу? А хто це Пампушка?

— Та класний керівник його, товстий такий і вредний, казав Сашко. Вчителя так дражнять, а звати Семеном Михайловичем, — пояснив другокласник, виправляючи цвяхом помилки.

Побуряковілий Семен Михайлович понишпорив по кишенях, і дістав п'ятдесят копійок:

— Тримай, — тицьнув він другокласнику. — А тепер «Пампушка» закресли і напиши замість нього... «Сашко Гикавка».

Сергій СОЛОВЙОВ.

с. Вербівка на Харківщині.

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема А. Василенка)

— Що ти друкуєш? Таких купюр немає!

— А мені компетентний чоловік сказав, що скоро будуть...

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

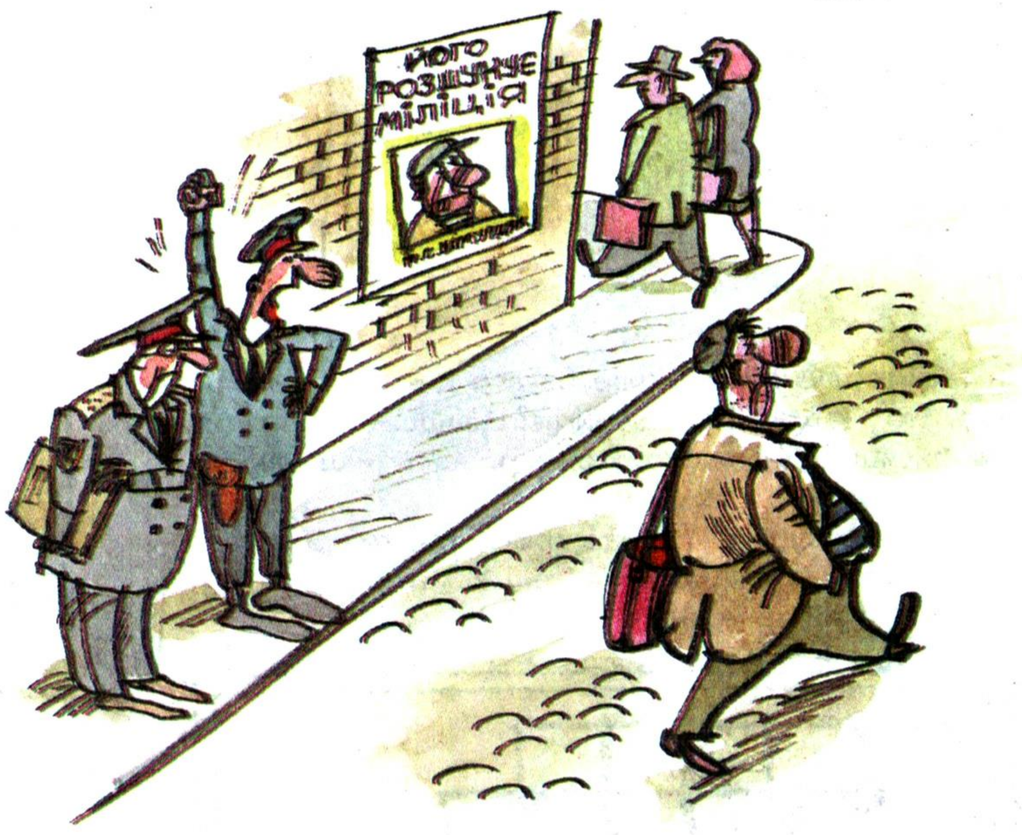

— Зачекай! Ми ще доберемося до тебе! Ми ще спіймаємо тебе!

Легалізація тіньового капіталу

ГУМОРЕСКА

— Хлопчику, йди-но сюди! Як тебе звуть?

— Лесиком.

— Лесику, хочеш заробити десять гривень?

— Хочу!

— Тоді зайди он до того кабінету й спитай: «Як легалізувати тіньовий капітал?» Якщо чіплятимуться, мовляв, кого цікавить, скажи — одного дядька. Запам'ятав?

— Запам'ятав. А коли ви дасте мені десять гривень?

— Давати тобі ніхто нічого не збирається. Заробиш — отримаєш.

Лесик пішов. Через хвилину вистромив голову з кабінету, гукнув:

— Вони питають: «А гроші у дядька живі?»

— Живі, живі!

Голова зникла. Невдовзі вистромилася знову.

— Сказали, що треба купити фабрику на аукціоні.

— Згоден. А якщо я ті гроші вкрав?

— Е-е, пане, це вже буде друге питання?

— Звичайно, друге. За відповідь на нього отримаєш ще десятку.

Лесик зник за дверима кабінету. Коли вийшов — доповів:

— Кажуть, якщо ви гроші вкрали, то повинні заявити скільки і з названої суми сплатити податок.

— Згоден. Дякую за консультацію. Ось тобі десять гривень.

— А решта?..

— Решта — податок з твого гонорару.

Микола ВОЗІЯНОВ.

Дорогий Перче!

Пам'ятаю, був у нашому класі один поганий хлопчик, який не хотів вчитися і добре себе поводити. Класний керівник за кожний його поганий вчинок карала весь клас. То в кіно нас не водила, то якихось цікавих заходів позбавляла...

Я згадую цю педагогіку сьогодні, коли наші комунальники через те, що частина мешканців не платить квартплати, вимикають у всьому будинку світло, зупиняють ліфт, позбавляють всіх нас гарячої води. І, як я дізнаюся з газет і телебачення, така практика набула поширення по всіх регіонах.

То чому б не піти ще далі? Чому б, скажімо, не робити так: прокрався, скажімо, один депутат — розпускати весь парламент, узяв хабаря іменитий чиновник — висловлювати недовіру всьому урядові? Якщо вже поширювати таку от «педагогіку», так на всіх!

М. ГАЛИНСЬКИЙ, інженер.

м. Дніпропетровськ.

Мал. В. ШИРЯЄВА

Хлопчик з пічкуром

З американського фольклору

Було це у штаті Індіана. Жив там на одній фермі хлопчик. Звали його Обі. Та в цій історії не так важливо, як його звали. Важливо те, що одного дня впіймав хлопчик у річці маленьку рибку — пічкура. Приніс додому, а матуся йому й каже:

— Тут і смажити нема чого.

— А й справді,— погодився хлопчик.

Налив Обі води у видовбану колоду, з якої напували худобу, та й випустив туди пічкура. Ще й насипав різного харчу:

— Нехай росте!

Щодня годував Обі свого Джо. (Так він назвав рибку). І рибка дуже швидко звикла до хлопчика. Джо підпливав до рук, брав з них корм, а незабаром взагалі став ручним.

Він сумував, коли хлопчик довго не приходив до нього.

А одного дня Джо не витерпів і вискочив із води. Вискочив і поскакав слідом за Обі.

Хлопчик тільки розсміявся і вони разом пострибали по стежині.

Ціле літо Джо стрибав за Обі. Обом їм було дуже весело. Куди Обі — туди Джо. Пічкур із хлопчиком хіба що тільки у футбол не грали.

А восени Обі пішов до школи. А Джо знову за ним.

— Будь удома,— наказав йому хлопчик.

А пічкур не слухається, скаче слідком.

І ось, коли вони «переходили» річку по колоді, Джо підсковзнувся і... впав у воду.

На цьому й закінчилася ця історія.

Чому закінчилася?

— А тому, що пічкур упав у воду і... потонув.

Переповів М. СЛОБОЖАНСЬКИЙ.

КРОСВОРД

«Хто найшвидше бігає?»

На території України живе багато диких тварин. А чи знаєте, хто з них найшвидше бігає? Швидше оленя, козулі, вовка, лисиці. Одне слово, може розвинути швидкість до 70 км. за годину. Хто це?

Якщо правильно розгадаєте кросворд, то прочитаєте у виділеній вертикалі. Прочитаєте і всміхнетеся. Бо наш чемпіон — улюбленець дітвори.

1. Не дід, а з бородою,
Не бик, а з рогами,
Не корова, а доїться.

2. У воді водиться,
З хвостом родиться,
А як виростає,
Хвіст відпадає.

3. Три та три зайці —
Скільки буде вух?

4. Білий, а не сніг,
Твердий, а не камінь,
Солодкий, а не мед.

5. П'ять братів родилися
разом, а всі не рівні.

Склав П. МИШКО.

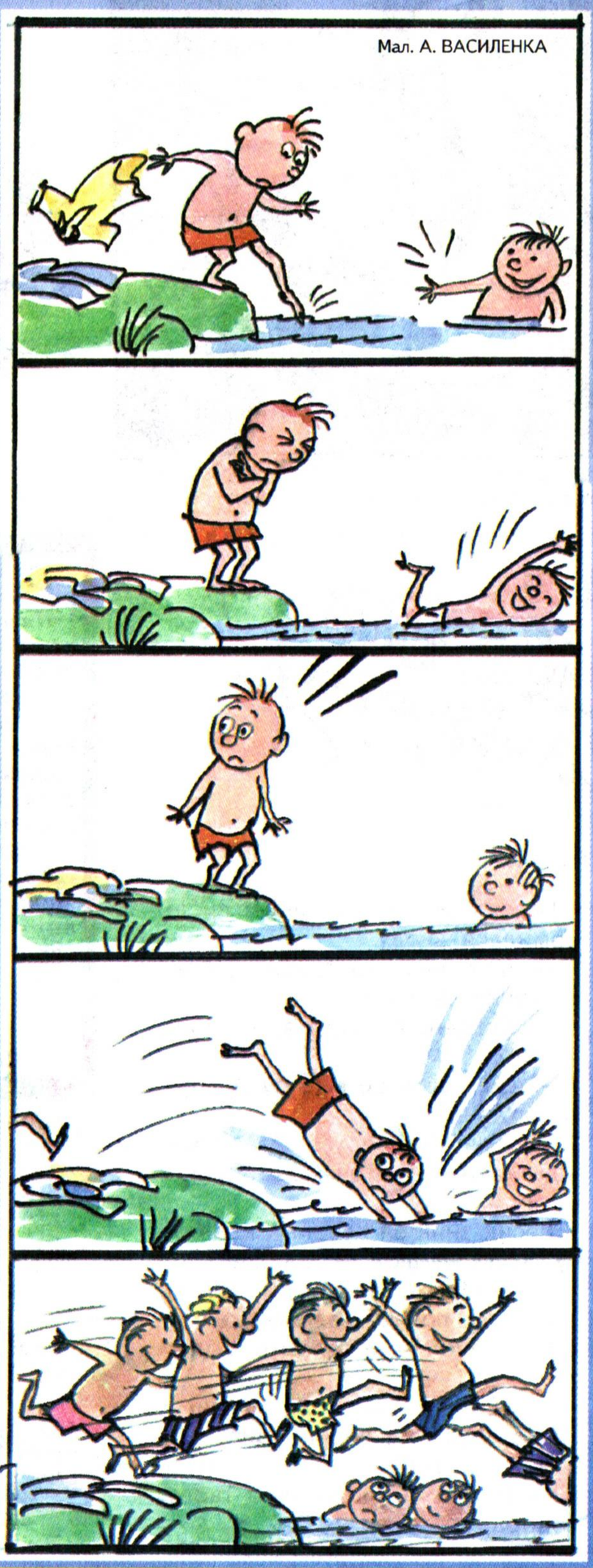

СКОРОМОВКИ

Скоромовку зубреня
Зубрить, зубрить... вже півдня.
Скоромовку що є сили
У ставку й бобри зубрили.
— Раз, два, три, раз, два, три,
Хочеш — з нами зазубри.

* * *

Чорна гава чорну гаву
Мила милом біля ставу.
Спинку мила, мила крила,
Та не стала гава біла.

СОМ ПРОСНУВСЯ

Якось літньої пори
Виплив сом старий з нори.
Дуже довго спав-дрімав,
Що тепер робити мав!
Сому випірнуть спокуса,
Просушити мокрі вуса.

Леонід КУЛІШ-ЗІНЬКІВ.

ХТО Ж ГАВА!

Де ви, гави! Де ви, гави!
Йдіть до мене пити кави!
Сам лежу я у траві,
В мене ось цукерки дві!
Я лежу, дивлюсь на стріху,
Кличу гав заради сміху.
Я не хтось там, я — Остап!..
Хтось мої цукерки — хап!
Ой, це гава, киш, киш, киш!..
З гав сміятися облиш.

ТВЕРДИЙ БІБ

На городі виріс біб,
Ріс, напевно, сорок діб.
Затверділа шкіра в бобу —
Став твердіший він од лоба.
— Так і треба! — каже біб,—
Я ж не булка і не хліб.
Я для того затвердів,
Щоб ніхто мене не з'їв!

Микола ПЕТРЕНКО.

Мал. О. МІХНУШЕВА (тема А. Василенка)

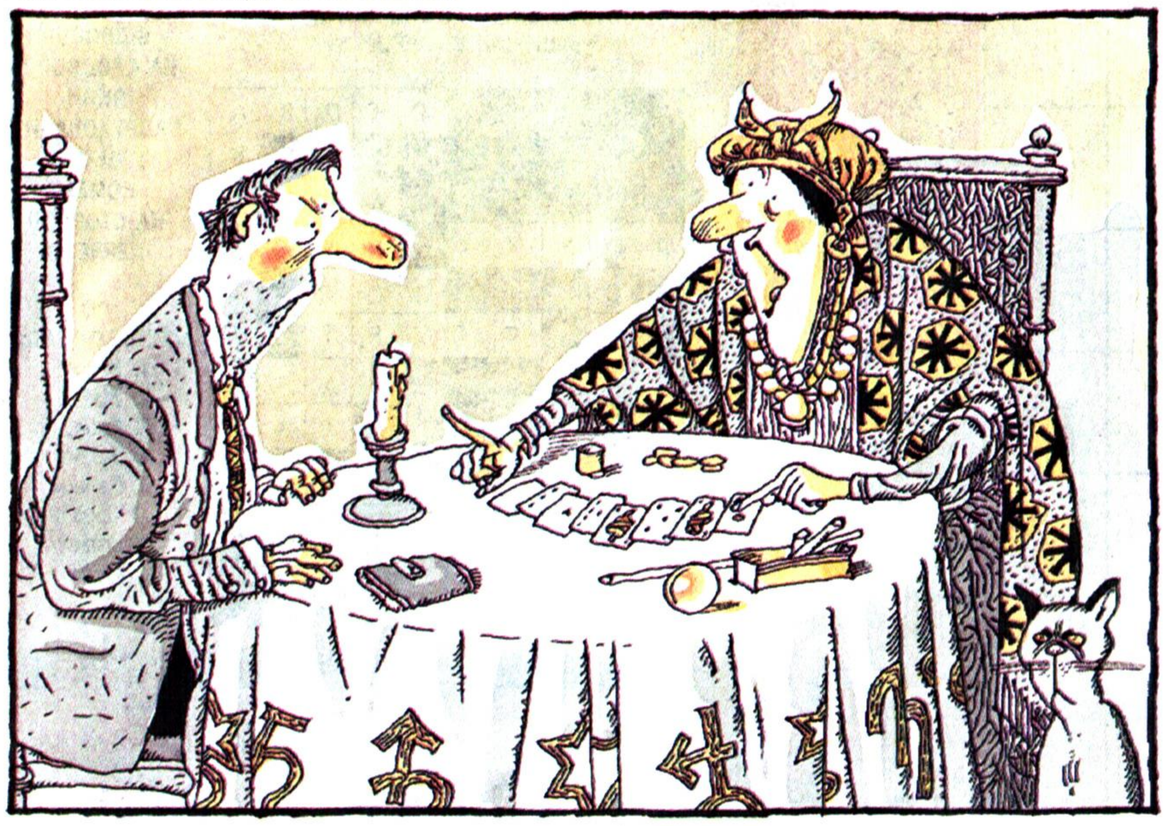

— На тебе чекає любов, але не зі своєю дружиною. Ти будеш багатим, але не тут...

НЕ ТІЛЬКИ МАМІ

— Мамо, а тобі тьотя Надя з сусідньої квартири подобається?— запитав чотирирічний Славко.

— Так, гарна тьотя.

— Нашому татові вона теж подобається...

ЗАСПОКОЇВ

Чоловік відвідав у лікарні дружину.

— Ну, як ти тут?— запитує.

— Та щось серце ниє, тисне...

— Не переживай, це пройде, бо тут тобі ні з ким посваритися.

Іван ТОКАРЧУК.

м. Камінь-Каширський на Волині.

ПЕРЕВІРЕНІ ЛІКИ

До дитячого лікаря-психолога заклопотана матуся приводить синочка.

— Лікарю! Мене турбує здоров'я моєї дитини. Він такий неврівноважений!

Після ретельного огляду лікар робить висновок:

— Знаєте, у вашому випадку найкраще звернутись до народної медицини: лозина, береза...

ЩО СКЛАДНІШЕ

Учитель допитується в учня на уроці географії:

— Петренко, так яке місто столиця США? Ну, поворуши мізками, я тобі четвірку поставлю.

— А якщо вухами поворушу, п'ятірку поставите?

Надія СЕМЕНА.

Друже Перче!

Жінки у нас весь час вимагають рівних прав. І довимагалися. Віце-спікер нашої Верховної ради Степан Гавриш, який за сумісництвом є і автором законопроектів із реформування пенсійної системи, запропонував таке: тепер і чоловіки і жінки мають виходити на пенсію в 63 роки. (Сьогодні жінки йшли в 55, а чоловіки у 60). Виходить, що «прекрасна половина» має тепер пропрацювати на 8 років більше.

Верховна Рада розглянула законопроект у першому читанні. Жінки зустріли це повідомлення зі сльозами радості на очах! Спасибі, дорогенькі! Хоч у чомусь, а таки зрівняли нас із чоловіками!

М. БЛИЗНЮК.

м. Суми.

ПЕРЧИНКИ

ПОВІДОМЛЯЄ ПАРЛАМЕНТСЬКИЙ КОРЕСПОНДЕНТ

Розпочато збір підписів на користь депутата Н. Виявляється, користі від нього — ніякої.

ЦІКАВИЙ СЕАНС

Після сеансу Анатолія Кашпіровського з державним бюджетом, що тріщав по швах, шви щезли, а бюджет почав потроху розсмоктуватися.

Олександр СВИНАРЧУК.

м. Одеса.

ЕВРИКА

Після десятилітніх спостережень і досліджень науковці дійшли висновку, що той, хто купається у розкоші, не тоне.

Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ.

Крим.

ВИБРИКИ ПЕГАСА

А. Г-ко (Сумська область):
«У нижній щелепі
аж сім пеньків я маю,
хлібець сяк-так жую,
тверде і так ковтаю».

— Жити, отже, можна.

Н. Р-нко (Миколаївська область):
«Роздавав Бог щастя, розум,
а «хохли» проспали,
тільки пісні, танці й гумор
вони собі взяли».

— Відтоді й смішимо світ.

Б. Т-нюк (Вінницька область):
«Та якби ж то тільки в нас —
в усім регіоні
ревуть воли і корови
бо ясла не повні».

— Не читали, мабуть, керівники регіону Панаса Мирного.

Ф. Д-нко (Запорізька область):
«У самовара я і моя бабка.
Ми восьмий рік
п'ємо без цукру чай.
Нас довели до цього олігархи.
Допоможи нам, Боже, виручай!»

— Для нас у Бога одна дорога — в рай.

О. Р-на (Миколаївська область):
«Лебідь, Рак і Щука
узялись за справу,
захотілося їм з прірви
витягнуть державу».

— Хотіли витягнуть. А насправді — розтягли...

О. К-чук (Житомирська область):
Як захочеш женитися,
то пам'ятай, сину:
ідеальну вибирай
для життя дружину!
Щоб була не кривонога,
сутула, горбата,
кривобедра, косолапа
і не конопата...»

— Розумна порада. Головне — почати з ніг.

Черговий по вибриках Іван ДУБЕНКО.

Мал. Р. САХАЛТУЄВА (тема А. Василенка)

— Ви наш новий сусіда? То треба буде якось познайомитись...

Друже Перче!

Ніхто так не любить себе, як наші високопоставлені службовці. І зарплата у них пристойна, і пенсія — ніврокy. А недавно Кабінет Міністрів знову збільшив норми добових витрат для державних службовців та працівників підприємств, що фінансуються з держбюджету. Витрат на закордонні поїздки. Якщо раніше вони становили 160 грн. на добу, то тепер — 231.

О. ХОМ'ЯЧЕНКО.

м. Хмельницький.

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема А. Василенка)

— Після вживання ліків обов'язково закусуйте, хворий!

СКАНВОРД ● СКАНВОРД ● СКАНВОРД ● СКАНВОРД

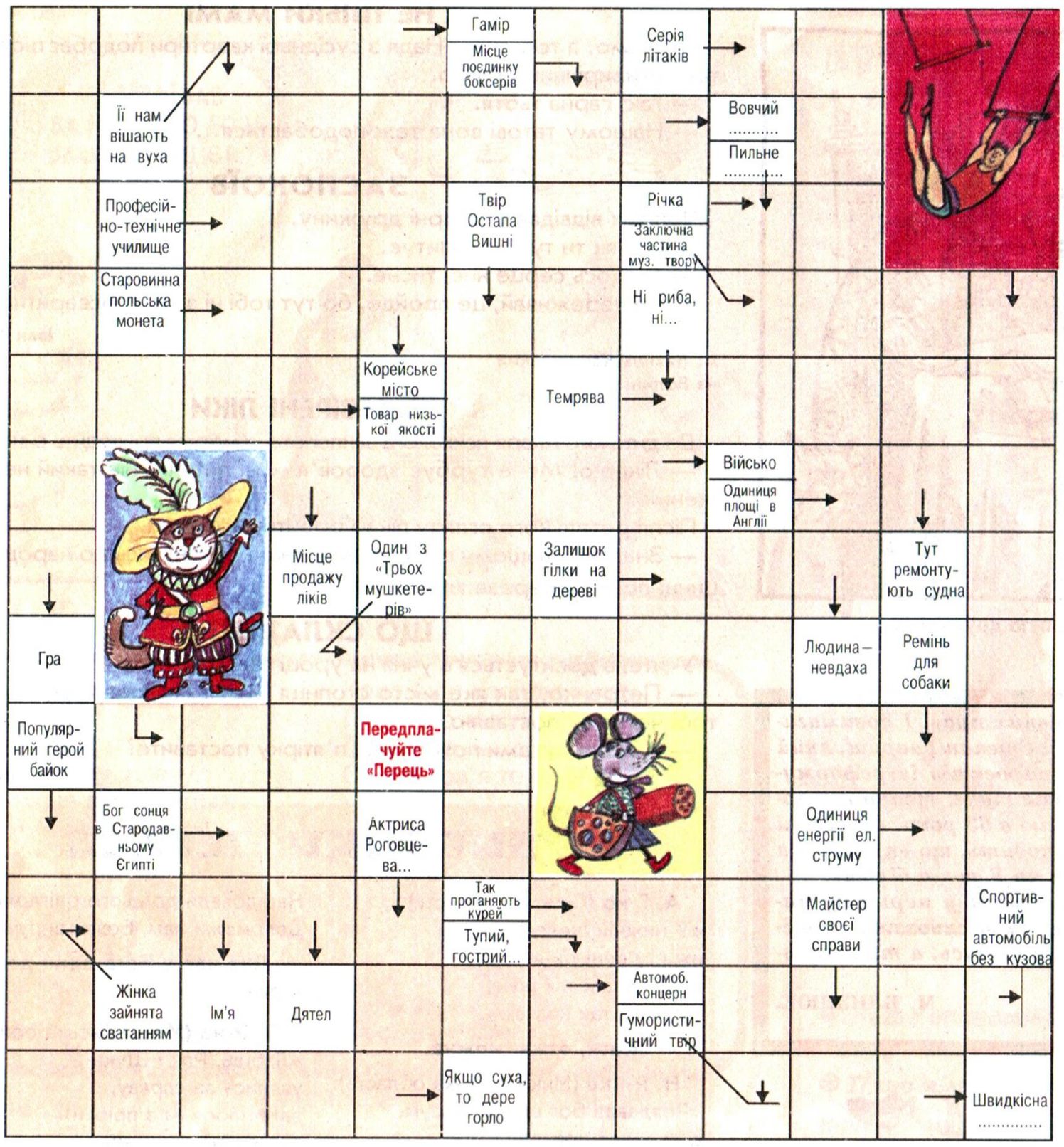

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 6

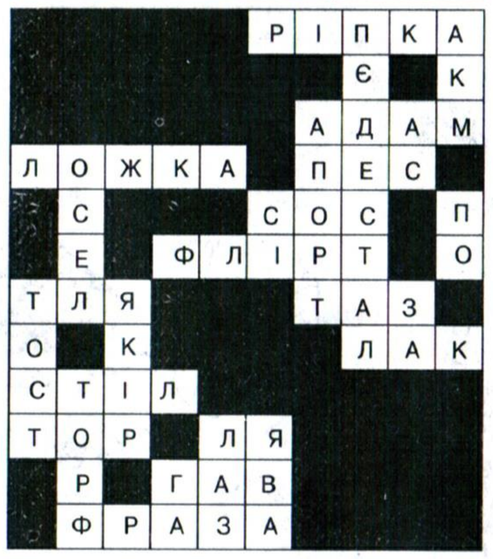

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, ЯКИЙ НАДРУКОВАНИЙ У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

1. **Коза.**
2. **Жаба.**
3. **Двоє.**
4. **Цукор.**
5. **Пальці.**

У виділеній вертикалі: заєць.

М. ІВАНОВ

ПЕРУКАРСЬКА

Відкрився новий перукарський салон — стрижки і гоління. Невдовзі для зручності населення зал стрижки закрили і лишився тільки для гоління. Однак перукарня виявилася нерентабельною. Довелося провести реорганізацію, в результаті якої зал гоління перейшов на самообслуговування. З вільним доступом клієнтів до дзеркал і бритв. У обов'язки обслуговуючого персоналу входило лише уважно стежити, аби хто-небудь з клієнтів не прихопив із со-

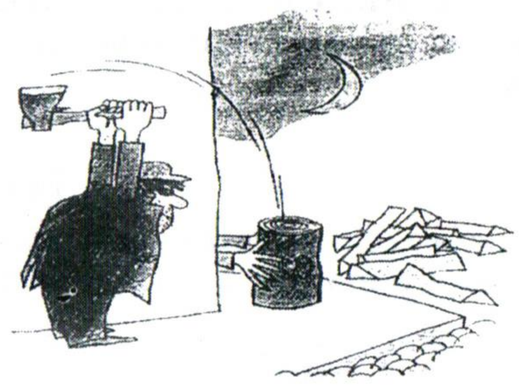

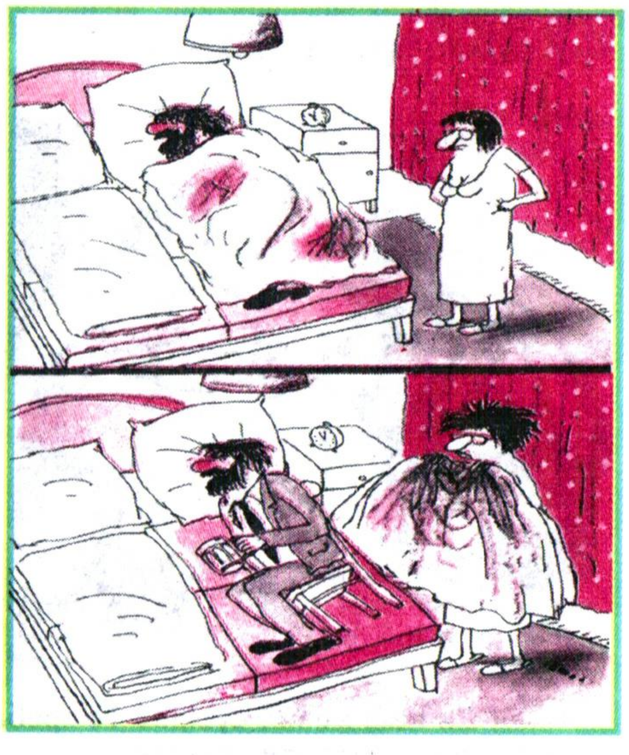

КОНКУРС ТРИВАЄ

Добрий день!

Пише вам Сашко з смт Покровки Дніпропетровської області. Я закінчив п'ятий клас. Передплачуємо «Перець» з 1999 року. Ми з сестрою вирішили запропонувати вам підпис до малюнка В. Попова («Перець» № 5). Там зображено футболіста, що лежить на полі із свічкою в руках. Біля нього стоїть ще один захеканий футболіст і суддя. Суддя каже: «Ну навіщо так драматизувати ситуацію?»

Наш варіант підпису:

«Ну навіщо так драматизувати ситуацію? Ти ж не один. Нас — п'ятдесят два мільйони!»

Ось такого листа ми одержали від Сашка БІЛЕНКА і його сестри.

Прочитавши його, журі одноголосно присудило перемогу у цьому турі юним гумористам з смт Покровки.

А ще подумалося: якщо всі наші 52 мільйони (це так «стверджує» телевізор) мають таке почуття гумору, то ми вистоїмо і переживемо ці нелегкі часи.

Сашкові БІЛЕНКУ з сестричкою надсилаємо приз, а вам пропонуємо придумати підпис до малюнка Олега Гуцола.

ФРАЗИ

◆ *Нуль без палочки — це нуль в молодості.*

◆ *Держава сказала колись: «Люди — наше багатство». Бідні люди, вони й досі цьому вірять.*

◆ *Якщо людина гвинтик, то їй завжди можна підтягнути гайку.*

◆ *Можливо, й добре там, де нас немає, але багатьом зовсім непогано й там, де ми є.*

◆ *Якщо підводить здоров'я, то що вже говорити про хвороби...*

◆ *Біда всьому навчить, але щасливий той, хто її не знає.*

Аркадій ТОНДІЙ.

«Я не злопам'ятний: зроблю пакость і забуду».

(Із пояснення.)

«Для профілактики захворювань шкіри ошпарте свій таз кип'ятком».

(Із оголошення в лазні.)

«Але ж у кожної з них дома господарство: город, птиця, діти, чоловіки, худоба...»

(Із газети.)

«Пропав лисий пінчер. Просимо повернути за винагороду».

(Із об'яви.)

«Тушу забитого кабана було здано на склад повністю, крім лівої задньої ноги, яка пішла наліво».

(Із пояснювальної записки.)

«Прошу зняти з мене догану, так як вона зіграла свою виховну роль, тим більше, що була накладена незаконно».

(Із заяви.)

«У нас в бригаді таке правило: «Якщо з'явиться якийсь любитель випити, то це має відбуватися у нас на очах».

(Із виступу.)

«У Олександра Македонського було військо, очолюване слонами».

(Із шкільного твору.)

Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ.

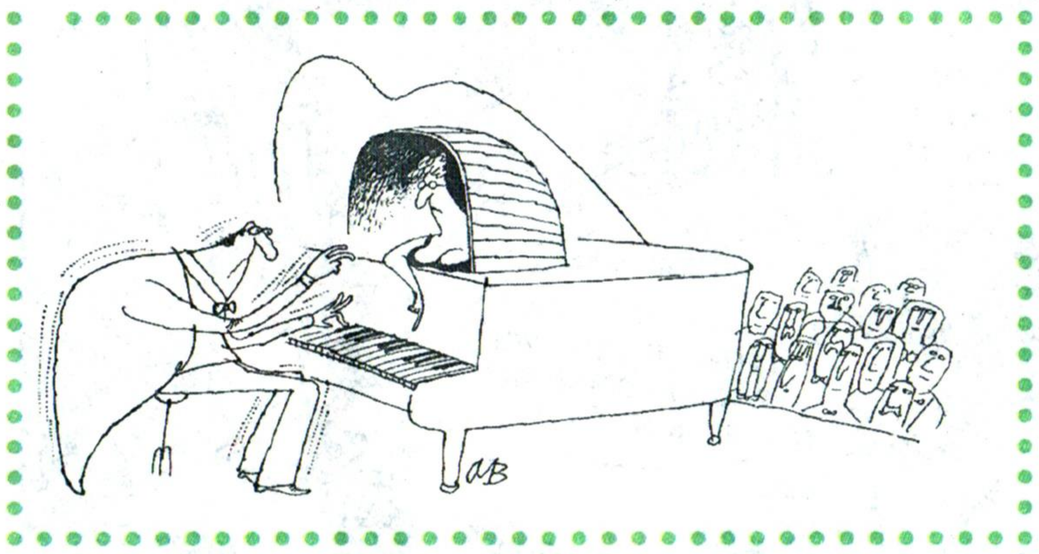

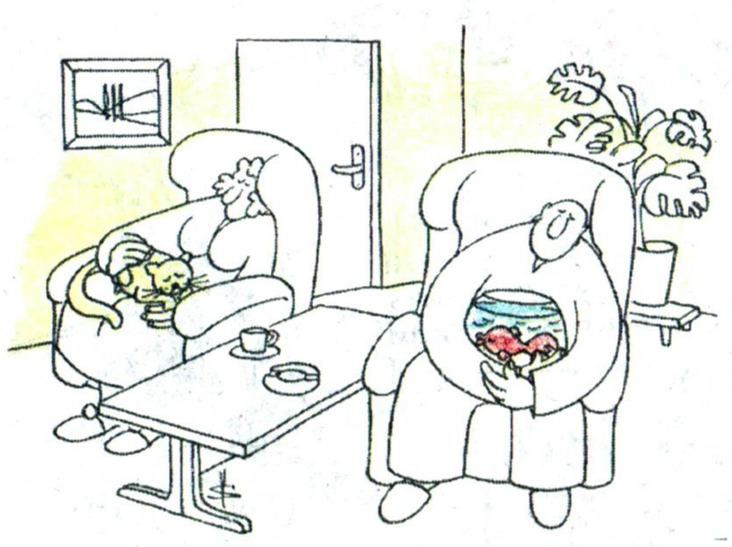

БАЛАДА

бою дзеркало, стілець, мило чи рушник.

Запровадили навіть експрес-послуги: якщо хтось дуже поспішав, то міг голитися, стоячи перед маленьким дзеркальцем. Були і «блискавичні послуги»: не очікуючи ні в якій черзі, стаєш, де доведеться, і тут же голишся, не дивлячись у дзеркало. Звичайно «експрес» і «блискавка» коштували значно дорожче.

Але рентабельності не було. Тоді зробили наступний крок. Оскільки мило і бритви продовжували пропадати, посилили охорону. А з огляду на падіння прибутку ввели ще прогресивнішу форму обслуговування: клієнти мусили приходити зі своїми бритвами та милом, а потім і теплу воду приносити з собою в термосах.

Та накладні витрати все продовжували рости. Тоді наважилися на ще один крок — у салоні відключили опалення і освітлення. А фахівці з маркетингу винайшли найпрогресивнішу форму обслуговування: клієнтура перейшла на надомний сервіс. Це означало, що кожному клієнтові надавалося право голитися у себе дома своєю безпечною чи будь-якою іншою бритвою за власним вибором, як і користуватися своїм милом та іншими предметами особистої гігієни.

Проте фінансові показники не влаштовували обслуговуючий персонал, і він звернувся до уряду по допомогу. Минув час і нарешті перукарський салон було реорганізовано в науково-дослідний центр організації та охорони гоління.

Переклад із болгарської
О. ТРОХИМЕНКА.

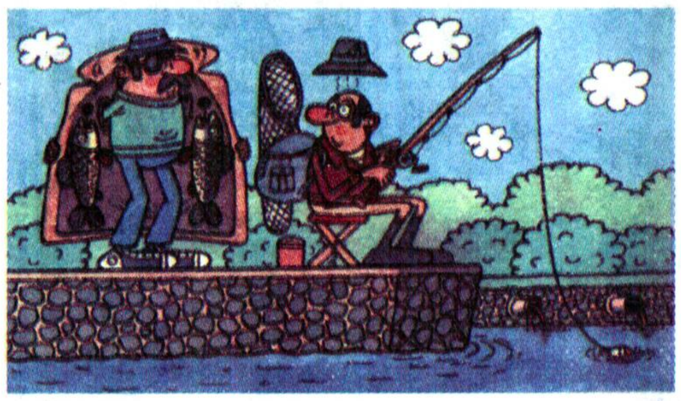

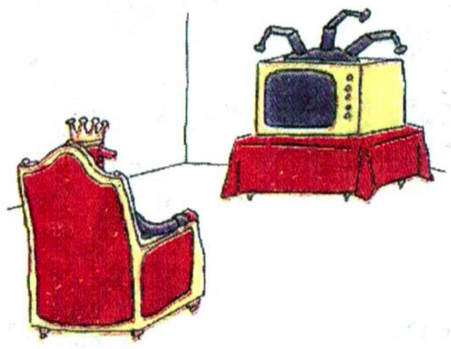

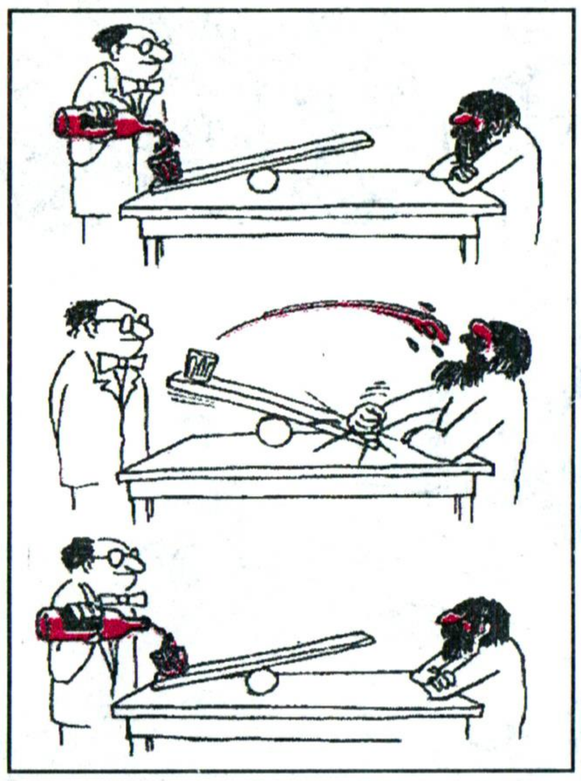

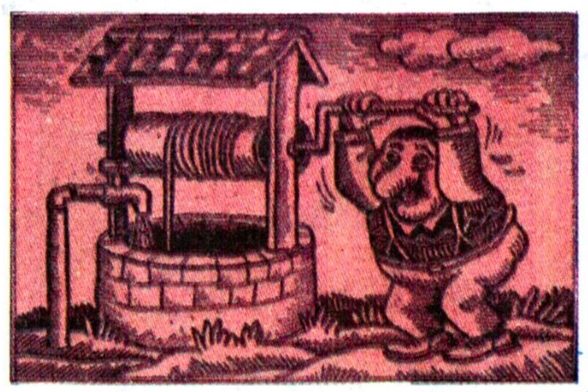

Веселі паралелі

КІНО

Чоловік на кухні миє посуд, а дружина в кімнаті дивиться чергову серію «Тарзана».

Раптом чоловік чує страшенний крик. Він забігає до кімнати:

— Люба, ти щось сказала?

У ЛІКАРНІ

Лікар-психіатр запитує клієнта:

— Скажіть, ви справді дуже нерішуча людина?

— І так, і ні, лікарю. Дивлячись де... як... коли...

ЛОТЕРЕЯ

Джон заборгував усім на світі: за квартиру, телефонній компанії, електричній, газовій і т. д. Одержавши уїдливого листа від одного з кредиторів, він сів і написав таку відповідь:

«Шановний сер! Щомісяця збираю всі рахунки, які мені надсилають, перемішую їх і виймаю з купи шість, які й оплачую. Якщо ви ще раз виразите своє нетерпіння, я взагалі вилучу ваші рахунки з цієї лотереї».

ПЕРЕЦЬ № 7 (1492)

Головний редактор
Ю. ПРОКОПЕНКО.

Редакційна колегія:
А. ВАСИЛЕНКО,
П. ГЛАЗОВИЙ,
Ю. ІЩЕНКО (заступник головного редактора),
О. КОХАН (головний художник),
Д. МОЛЯКЕВИЧ,
М. ПРУДНИК (відповідальний секретар),
І. СОЧИВЕЦЬ.

Засновники: видавництво «Преса України» та редакція журналу «Перець».

Зареєстровано Держкомітетом по пресі України. Свідоцтво КВ №736 від 20.06.1994 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думку автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

Здано до набору 06.06.2000.
Підписано до друку 26.06.2000.
Формат 70x108 1/8.
Папір офсетний №1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк. арк.
14 умовн. фарб.-відб.
4,1 обл.-вид. арк.
Тираж 17440 прим.
Зам. 0110007.
Ціна договірна.

© «Перець» 2000 р.

Видається з січня 1927 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 441-82-14, факс 224-35-82, відділу розповсюдження 441-89-15, 441-89-38, реклами 441-89-39, факс 441-89-11, художнього відділу 441-89-24.

Для телеграм: Київ Перець.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Малюнок Олексія КОХАНА

Ось і літо прийшло...

ЗУСТРІЧ БЕЗ КРАВАТОК ВІДБУДЕТЬСЯ ЗАВТРА НА ПЛЯЖІ НУДИСТІВ

–ВИБАЧТЕ, А ДЕ ТУАЛЕТ?

–НЕ ЗНАЮ, Я ТУТ ЛИШЕ ТРЕТІЙ ДЕНЬ...

БАР «МЮНХГАУЗЕН» BAR

–ЗНОВУ ТИ „ДУРНЕМ" ЗАЛИШИВСЯ!

–МОЖЕ Я І „ДУРЕНЬ", АЛЕ СУМКУ ЗАРАЗ У ТЕБЕ ПОЦУПИЛИ!

–СКІЛЬКИ ВОНО ЗАРАЗ ГРАДУСІВ, ЩО ТАК ПЕЧЕ?

–ТУДИ НЕ ПЛИВИ, ТАМ ГЛИБОКО. ЧОЛОВІК ЩОЙНО ВТОНУВ!

–ЩО, ЗАБУВ ГОДИННИК ЗНЯТИ?

–ЗАБУВ. АЛЕ ВЖЕ ХТОСЬ ЗНЯВ...

ПОРЯТУНОК ПОТОПАЮЧИХ

ДОВІДКА

СЕМІНАР ПРОБЛЕМИ БОРОТЬБИ З ПИЯЦТВОМ І АЛКОГОЛІЗМОМ

РЕСТОРАН «ЗАМОК ДРАКУЛИ»

РАХУНОК

–ЯК ПРОЙТИ ДО БІБ-Б-БЛІОТЕКИ?

–ТАКИ СПРАВДІ КРОВОПИВЦІ. УСІ ГРОШІ ВИСМОКТАЛИ ДО КОПІЙКИ!

ВИНА

–МАБУТЬ, ОХОЛОЛО ВЖЕ...

О.К.

Теми до малюнка придумали А. Василенко, О. Кохан, Е. Ліщенко та В. Попов.

4 820012 960675 07

Якщо ви передплатили «Перець» лише на перше півріччя,
не забудьте продовжити передплату.
Це ви можете зробити хоч сьогодні.
Індекс 74393. Передплатна ціна на 6 місяців — 6 грн. 90 коп.
Смійтеся на здоров'я!